บทที่ 5 ฟังก์ชัน

สุนทรี คุ้มไพโรจน์

ฟังก์ชัน(Function)

- ชุดคำสั่งการทำงาน ที่ถูกเขียนขึ้นเพื่อให้โปรแกรมเมอร์สามารถเรียกใช้งานได้ง่าย
- โปรแกรมเมอร์สามารถเรียกใช้ ฟังก์ชัน โดยไม่จำเป็นต้องทราบรายละเอียดการทำงานทั้งหมดของระบบ
- โปรแกรมเมอร์สามารถเรียกใช้ ฟังก์ชัน โดยทราบเพียงวิธีการใช้งาน และ ผลลัพธ์ที่ได้หลังจากการเรียกใช้ ฟังก์ชันเท่านั้น
- ฟังก์ชันทำให้โปรแกรมเมอร์สามารถเขียนโปรแกรมที่มีการทำงานที่ซับซ้อนได้

ประเภทของฟังก์ชัน

- ฟังก์ชันไลบรารีมาตรฐาน (Standard Library function)
- ฟังก์ชันที่สร้างขึ้นเอง (User Defined function)

Standard Library Function

- ฟังก์ชันที่มีอยู่ใน Library สามารถเรียกใช้งานได้โดยการ include directives ก่อน
- Directive คือ สารบัญของกลุ่มฟังก์ชัน เช่น stdio.h, conio.h, string.h, math.h เป็นต้น
- การ include directives จะทำให้ compiler ทราบว่ามีการใช้คำสั่ง ในกลุ่มของ directive นั้นๆ เช่นการใช้คำสั่ง sin() ที่อยู่ใน math.h ต้อง include math.h ไว้เสมอ

ดังตัวอย่างโปรแกรม L51.C

การเรียกใช้ Standard Library Function

- ต้องทราบว่าโปรแกรมนี้ต้องการทำอะไร ต้องใช้ฟังก์ชันอะไร
- ต้องทราบ directive ที่เป็นสารบัญของคำสั่ง
- #include directive
- เรียกใช้ฟังก์ชันนั้น
- ตัวอย่าง library function
 - ฟังก์ชันการคำนวณทางคณิตศาสตร์
 - ไฟล์ header => math.h
 - ฟังก์ชันสำหรับตัวอักษรและ string
 - ไฟล์ header => ctype.h string.h

https://pubs.opengroup.org/onlinepubs/9699919799/

ตัวอย่างฟังก์ชัน

#include <math.h>

- sin(var)
- cos(var)
- tan(var)
- sqrt)var)
- pow(var1,var2)
- log(var)
- log10(var)
- exp(var)
- fabs(var)

#include <string.h>

- Strcpy(str1, str2)
- Strcat(dest, src)
- Strcmp(dest, src)
- Strncpy(str1,str2,n)
- Strlen(str)

#include <ctype.h>

- tolower(ch)
- toupper(ch)

ตัวอย่างโปรแกรมที่ include library (L52.c)

```
#include <stdio.h>
 2 #include <conio.h>
 3 #include <math.h>
   #define PI 3.14
  pint main () {
 6
        float deg, rad;
        printf ("Enter Degree:");
        scanf ("%f", &deq);
        rad = deg * PI /180;
        printf("sin(%.2f) = %.3f\n", deg,sin(rad));
10
        return 0;
```

User-defined function

- เนื่องจาก standard library function ทั้งหมด เป็นฟังก์ชันมาตรฐานที่มีเฉพาะการทำงานพื้นฐานต่างๆ เท่านั้น
- หากต้องการฟังก์ชันที่มีการทำงานเฉพาะกิจ โปรแกรมเมอร์ต้องเขียนฟังก์ชันขึ้นมาเอง

โครงสร้างโปรแกรมภาษา C

```
//preprocessor directive
    #include <file.h>
                                                               ส่วนหัวโปรแกรม
    type function name (type); //function prototype
    type variable
                                //global variable
   ≡int main(){
                                //local variable
        type y;
                                //local variable
        type x;
        statement-1;
                                                               ฟังก์ชัน main ()
        y=function name(x);
10
        statement-n;
        return 0;

ptype function name(type variable) {

14
        type var;
                                //local variable
        statement-1;
                                                               ฟังก์ชันย่คย
16
        statement-n;
18
        return (var);
```

ข้อกำหนดการเขียน user defined function

- ต้องมีการประกาศ function prototype ที่ต้นโปรแกรมเสมอ จึงจะเรียกใช้งาน function นั้นๆ ได้ (เป็นการบอก compiler ว่าคำสั่งดังกล่าวคือฟังก์ชัน ไม่ใช่ syntax error)
- ต้องมีการเขียนฟังก์ชันตามโครงสร้างที่ได้ประกาศไว้ใน function prototype เท่านั้น
- การเขียน user defined function มี 2 รูปแบบ
 - สร้าง function() ก่อน main() main() สามารถเรียกใช้งาน function() ที่สร้างขึ้นได้
 - สร้าง function() ต่อจาก main() ต้องประกาศ function prototype ก่อนเพื่อให้ main() รู้ว่ามีฟังก์ชันที่สร้างขึ้น

Function Prototype

• การประกาศการใช้งานฟังก์ชัน

type function_name(type1, type2,...,typen);

type คือ ชนิดของฟังก์ชัน ว่าฟังก์ชันที่ทำการสร้างจะส่งข้อมูลชนิดใดกลับ

function_name คือ ชื่อฟังก์ชันที่จะสร้างขึ้น

type_1...type_n คือ ชนิดของข้อมูลที่ส่งให้ฟังก์ชัน

การสร้างฟังก์ชันก่อน main ()

```
#include <file.h>
  type variable //global variable
  ptype function name (type variable) {
4
        type var;
        statement-1;
 6
        . . .
        statement-n;
8
        return (var);
9
10 pint main(){
11
        type y; //local variable
12
        type x;
13
        statement-1;
14
        y=function name(x);
15
16
        statement-n;
17
        return 0;
18
```

การสร้างฟังก์ชันต่อจาก main ()

```
#include <file.h>
 2 type function name(type);
   type variable
 4 pint main(){
 5
        type y;
 6
        type x;
        statement-1;
 9
        y=function name(x);
        statement-n;
10
11
        return 0;
   type function name(type variable){
14
        type var;
15
        statement-1;
16
        statement-n;
18
        return (var);
19
```

ตัวอย่างโปรแกรม (L54.c)

```
#include <stdio.h>
    #include <comio.h>
   pvoid write line (int n) {
        int i;
 4
        char c='-';
        for (i=0;i<n;i++)
            printf("%c",c);
 8
   pint main() {
10
        int length=9;
        write line(length);
        printf("\n| CS231 |\n");
        write line(length);
13
14
        return 0;
15
```

```
#include <stdio.h>
   #include <conio.h>
   void write line (int);
   pint main() {
        int length=9;
        write line (length);
        printf("\n| CS231 |\n");
        write line (length);
 9
        return 0;
10
   pvoid write line (int n) {
        int i;
13
        char c='-';
14
        for (i=0;i<n;i++)
15
            printf("%c",c);
```

การเรียกใช้งานของ User Defined Function

```
#include <file.h>
type function name (type);
                                        type function name (type variable) {
type variable
                                            type var;
main(){
                                            statement-1;
    type y;
                                            . . .
    type x;
                                            statement-n;
    statement-1;
                                            return (var);
    y=function name(x);
    statement-n;
    return 0;
```

การรับค่าและส่งค่าจากฟังก์ชัน

- ฟังก์ชันที่ไม่มีการรับส่งค่า
- ฟังก์ชันที่มีการับค่า แต่ไม่ส่งค่ากลับ
- ฟังก์ชันที่มีการรับค่า และมีการส่งค่ากลับ
- ฟังก์ชันที่ไม่มีการรับค่า แต่มีการส่งค่ากลับ

ฟ้งก์ชันที่ไม่มีการรับส่งค่า

• เป็นฟังก์ชันที่ไม่มีการรับค่าเข้ามาในฟังก์ชัน และ ไม่มีการส่งค่ากลับออกไปจากฟังก์ชัน

```
#include <file.h>
   pvoid function name (void) {
        statement-1;
     statement-2;
        statement-n;
  □int main(){
        statement-1;
        function name();
        statement-n;
13
        return 0;
14
```

ฟังก์ชันที่มีการรับค่า แต่ไม่ส่งค่ากลับ

• เป็นฟังก์ชันที่มีการรับค่าเข้ามาในฟังก์ชัน แต่ไม่มีการส่งค่ากลับไปออกไปจากฟังก์ชัน

```
#include <file.h>
  pvoid function name (type varRe) {
        statement-1;
        statement-2;
        statement-n;
   pint main(){
        statement-1;
10
        function name (varSe);
        statement-n;
13
        return 0;
```

ฟังก์ชันที่มีการรับค่า และมีการส่งค่ากลับ

• เป็นฟังก์ชันที่มีการรับค่าเข้ามาในฟังก์ชัน และมีการส่งค่ากลับออกไปจากฟังก์ชัน

```
1 #include <file.h>
2 type function name(type);
3 type variable
4 pint main(){
       type y;
       type x;
       statement-1;
        y=function name(x);
        statement-n;
        return 0;
13 ptype function name (type variable) {
14
       type var;
        statement-1;
        statement-n;
        return (var);
```

ฟังก์ชันที่ไม่มีการรับค่า แต่มีการส่งค่ากลับ

• เป็นฟังก์ชันที่ไม่มีการรับค่าเข้ามาในฟังก์ชัน แต่มีการส่งค่ากลับออกไปจากฟังก์ชัน

```
#include <file.h>
  ptype function name() {
     type var;
       statement-1;
    statement-n;
       return (var);
  pint main(){
10
       type y;
       statement-1;
       y=function name();
       statement-n;
14
       return 0;
```

ตัวแปรและขอบเขตของการใช้งานสำหรับฟังก์ชัน

• ตัวแปร global

เป็นตัวแปรที่ฟังก์ชันใดก็สามารถเรียกใช้ได้โดยการประกาศตัวแปร ต่อจาก preprocessor directive

• ตัวแปร local

เป็นตัวแปรที่สามารถเรียกใช้ได้เฉพาะภายในฟังก์ชันที่ประกาศตัวแปรนั้น โดยจะประกาศตัวแปรภายในแต่ละฟังก์ชัน

Global variable vs. Local variable (L55.c)

```
#include <stdio.h>
   #include <conio.h>
    int n;
           //global variable
    void test(void);
   pint main() {
       n=1;
        printf("main: before test:n=%d\n",n);
        test();
        printf("main: after test:n=%d\n",n);
10
        return 0;
12 pvoid test() {
13
       n=100;
14
        printf("test: change n
                                :n=%d\n",n);
15
```

```
#include <stdio.h>
    #include <conio.h>
  void test(void);
 4 pint main() {
        int n=1; //local variable
        printf("main: before test:n=%d\n",n);
 6
        test();
 8
        printf("main: after test:n=%d\n",n);
 9
        return 0;
10
   pvoid test(){
12
        int n=100; //local variable
13
        printf("test: local n :n=%d\n",n);
14
```

การส่งค่าตัวแปร

- การส่งค่าตัวแปรมี 2 ชนิดคือ
- การส่งค่าที่เก็บอยู่ในตัวแปรให้กับฟังก์ชัน (pass by value)
- การส่งค่า address ของตัวแปรให้กับฟังก์ชัน (pass by reference)

Pass by value

- เป็นการส่งค่าที่เก็บอยู่ในตัวแปร(argument)เข้าสู่ฟังก์ชัน
- การเปลี่ยนแปลงค่าต่าง ๆ ของพารามิเตอร์ จะไม่เปลี่ยนแปลงค่าของตัวแปรใน main()
- ฟังก์ชันสามารถคืนค่า (return) ค่าได้เพียง 1 ค่า หรือเราอาจจะเลือกไม่คืนค่าก็ได้ ตัวอย่าง
 - int plus(int a, int b)
 - void write_line(int count)
- หากต้องการให้ฟังก์ชัน
 มีการเปลี่ยนแปลงค่า และ
 ต้องการคืนค่ากลับมายังฟังก์ชันที่เรียกใช้
 มากกว่า 1 ค่า จะต้องนำพอยน์เตอร์
 เข้ามาช่วย

Pass by Reference

• เป็นการส่งค่า address ของตัวแปร(parameter)เข้าสู่ฟังก์ชัน เช่น

callFunc(&a);

- การเปลี่ยนแปลงค่าของพารามิเตอร์ในฟังก์ชัน จะส่งผลไปยังตัวแปรใน main()
- การกำหนดพารามิเตอร์ในฟังก์ชันจะมีเครื่องหมาย * หน้าตัวแปรเสมอ เช่น

int callFunc(int *a)
void max(int *a, int *b)

ตัวอย่างโปรแกรม (L56-1.c)

```
#include <stdio.h>
   pvoid pass ref (int *ref) {
        *ref = *ref +1;
        printf("pass ref: *ref=%d\n", *ref);
   pint main() {
        int i=10;
 8
        printf("\n In main: before call function i=%d\n",i);
        pass ref(&ref);
10
        printf("\n In main: after call function i=%d\n",i);
        return 0;
12
```

ตัวอย่าง โปรแกรมตัวอย่างการสลับค่าตัวแปร 2 ตัวโดยผ่านฟังก์ชัน เป็นการ pass by reference

```
void swap (int *px, int *py) {
                                             int temp;
#include <stdio.h>
                                             temp = *px; /* Keep x value to temp */
void swap (int *, int *);
                                             *px = *py; /* Assign y value to x
void main () {
                                             *py = temp; /* Assign old x value to y */
   int x = 5, y = 10;
   printf("Before swap : x = %d y = %d\n", x, y);
   swap ( &x, &y); /* Pass address of x and y to swap( ) */
   printf("After swap : x = %d y = %d n", x, y);
```

ตัวอย่าง โปรแกรมเพื่อรับข้อมูลจำนวนจริง 3 จำนวน จากผู้ใช้ และหาค่าเฉลี่ยของค่าที่รับเข้ามาทั้งหมด เป็นการ pass by reference

```
วิเคราะห์
           input-process-output
มี 3 งานย่อย - รับข้อมูล 3 จำนวน
                - หาค่าเฉลี่ย
                - แสดงผลลัพธ์
 #include <stdio.h>
 void readData(int, double *);
 void calAverage(double, double, double, double *);
 void printData(double, double, double, double);
```

```
void main() {
                                       void readData(int seq, double *px) {
                                          printf("Enter value %d : ", seq);
   double x1, x2, x3, average;
                                          scanf("%lf", px);
   readData(1, &x1);
   readData(2, &x2);
   readData(3, &x3);
                                       void calAverage(double a1, double a2, double a3, double *pAvg) {
   calAverage(x1, x2, x3, &average);
                                           *pAvg = (a1 + a2 + a3)/3.0;
   printData(x1, x2, x3, average);
                                       void printData(double b1, double b2, double b3, double avg) {
                                           printf("Average of %.2lf, %.2lf, %.2lf is %.2lf", b1, b2, b3, avg);
```

ตัวอย่าง โปรแกรมเพื่อรับข้อมูลจำนวนจริง 3 จำนวนจากผู้ใช้ และหาค่าเฉลี่ยของค่าที่รับเข้ามาทั้งหมด Pass by reference แต่เขียนในอีกลักษณะหนึ่ง

```
#include <stdio.h>
void readData(double *, double *, double *);
void calAverage(double *, double *, double *, double *);
void printData(double *, double *, double *, double *);
```

```
void main() {
                                             void readData(double *px1, double *px2, double *px3) {
   double x1, x2, x3, average;
                                                printf("Enter value 1 : ");
                                                scanf("%lf", px1);
   readData(&x1, &x2, &x3);
   calAverage(&x1, &x2, &x3, &average);
                                                printf("Enter value 2 : ");
   printData(&x1, &x2, &x3, &average);
                                                scanf("%lf", px2);
                                                printf("Enter value 3 : ");
                                                scanf("%lf", px3);
```

```
void calAverage(double *pa1, double *pa2, double *pa3, double *pAvg) {
   *pAvg = (*pa1 + *pa2 + *pa3)/3.0;
void printData(double *pb1, double *pb2, double *pb3, double *pAvg) {
   printf("Average of %.2lf, %.2lf, %.2lf is %.2lf",
                       *pb1, *pb2, *pb3, *pAvg);
```

ตัวอย่าง

เขียนโปรแกรมเพื่อคำนวณพื้นที่ของสี่เหลี่ยมรูปหนึ่ง

-โดยรับข้อมูลความกว้างและความยาวของรูปสี่เหลี่ยมจากผู้ใช้ กำหนดให้ใช้ฟังก์ชันเพื่อคำนวณ พื้นที่ของรูปสี่เหลี่ยม

ดังโปรโตไทป์

void calRecArea(float, float, float *);

โดยที่ พารามิเตอร์ตัวแรกคือความกว้าง

พารามิเตอร์ตัวที่ 2 คือความยาว

และพารามิเตอร์ตัวที่ 3 คือพื้นที่ของรูปสี่เหลี่ยม

```
#include <stdio.h>
void calRecArea(float w, float l, float *pArea) {
       *pArea = w * 1;
void main() {
    float width, length, area;
   printf("Enter width : ");
    scanf("%f", &width);
   printf("Enter length : ");
    scanf("%f", &length);
    calRecArea(width, length, &area);
   printf("Rectangle area is %.2f", area);
```